

УДК 35.07:346.2(477)

Г. Макога

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ

Досліджено особливості правового регулювання державного управління у сфері міжнародної технічної допомоги (далі – МТД). Здійснено аналіз основних чинних національних нормативно-правових актів, які регулюють МТД. Визначено головні центральні органи виконавчої влади, відповідальні за залучення, використання та моніторинг МТД в Україні.

Ключові слова: міжнародна технічна допомога, державне управління, нормативно-правові акти, законодавство, Європейський Союз.

Питання правового регулювання державного управління у сфері МТД у сучасних умовах є досить актуальним, оскільки співробітництво України та ЄС з питань МТД є одним із ефективних механізмів євроінтеграції країни, поглиблення взаємовідносин із країнами ЄС та способом вирішення багатьох суспільних проблем.

Ефективне залучення МТД можливе за умов наявності чіткої стратегії держави у сфері МТД, достатнього і якісного нормативного забезпечення як національними актами, так і міждержавними угодами, що усунуло б організаційні та юридичні бар'єри.

Необхідність вдосконалення державного управління МТД зумовлена міжнародними зобов'язаннями України. У 2007 р. Україна приєдналася до Паризької декларації щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги, яка визначає принципи та заходи стосовно підвищення ефективності системи планування, використання та моніторингу МТД [1].

Відповідно до Програми економічних реформ на 2010 – 2014 рр. “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, однією з указаних проблем, що перешкоджають успішній інтеграції України в світовий економічний простір, є “низька ефективність залучення й використання зовнішньої допомоги”. Серед основних завдань передбачено “запровадити стратегію залучення, ефективного використання й моніторингу зовнішньої допомоги та розширити формат співпраці з міжнародними організаціями та міжнародними фінансовими організаціями” [2].

Складність дослідження полягає у тому, що управління МТД в Україні включає міжнародний компонент, тобто правове забезпечення МТД передбачає взаємодію законодавств двох і більше країн, що здійснюється на основі міжнародно-правових актів.

Серед вітчизняних авторів, які досліджували особливості правового регулювання МТД, є В. Коссак, М. Михайлів, І. Братко, Л. Кістерський, Т. Липова, О. Палюх, А. Базилюк, О. Шумило, В. Ігнащенко, О. Кучеренко, А. Бурляй, В. Колосова, Л. Мусіна, В. Нанівська, А. Вишневський, Л. Шемаєва, О. Шнирков, А. Щокін та інші.

У контексті збільшення ролі МТД ЄС в Україні у проведенні необхідних реформ, проблематиці співробітництва у сфері МТД приділяється значна увага. Однак, оскільки система державного управління України все ще не відповідає стандартам, які існують у державах-членах ЄС, питання правового регулювання державного управління у сфері МТД потребує подальшого дослідження та вдосконалення.

Мета цього дослідження полягає у здійсненні аналізу правових засад регулювання державного управління у сфері МТД на підставі чинного українського законодавства.

Правова база регулювання МТД в Україні почала формуватися в перші роки незалежності держави, однак ще остаточно не сформована. До останньої спроби державного вирішення проблеми регулювання МТД належить Розпорядження Президента України № 1/2012-рп від 03.01.2012 р., яким створено Робочу групу з опрацювання пропозицій щодо вдосконалення залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги з метою опрацювання у чотиримісячний термін пропозицій щодо вдосконалення нормативного регулювання питань залучення, використання та моніторингу МТД. Керівником робочої групи призначено Секретаря Ради національної безпеки і оборони України [3]. Тому процес внесення змін до законодавства щодо питання підвищення ефективності правового регулювання МТД триває.

Правове регулювання відносин у сфері МТД в Україні базується на міжнародних договорах та на національному законодавстві (загальному та спеціальному). Це зумовлює необхідність гармонізації двох правових систем – міжнародної та національної.

Спеціальне законодавство у сфері МТД містить нормативні акти, кожен із яких безпосередньо регулює окремі питання, пов'язані з МТД.

В Україні нема базового закону, який би в комплексі регулював відносини у сфері МТД: визначав принципи державної політики, цілісну інституційну структуру, механізм управління МТД.

Основним нормативно-правовим документом, який регулює більшість питань, пов'язаних із МТД, є Постанова КМУ “Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги” № 153 від 15.02.2002 р.. Цією постановою було затверджено Порядок залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, який визначає процедуру залучення, використання та моніторингу МТД, зокрема державної реєстрації, моніторингу проєктів (програм), акредитації виконавців.

Постанова визначає інституційну структуру координації МТД. Відповідно до зазначеної вище постанови, основним координатором МТД в Україні є Міністерство економічного розвитку і торгівлі, на яке покладено такі функції:

- надсилати офіційні звернення до країн і міжнародних організацій-донорів щодо залучення та використання МТД;
- забезпечувати формування стратегічних і щорічних програм МТД відповідно до пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку України;
- здійснювати щороку до 1 лютого збір пропозицій щодо визначення регіональних і галузевих пріоритетів для залучення МТД;
- проводити аналіз пропозицій на відповідність пріоритетним напрямам, що передбачені програмними документами розвитку України чи відповідних галузей;
- на основі пропозицій узгоджувати з донорами стратегічні програми;
- формувати щорічні програми з урахуванням діючих проєктів (програм) та на підставі запитів, які подаються до Міністерства бенефіціарами або потенційними реципієнтами;
- у разі потреби створювати тимчасові експертні групи, ради у складі представників бенефіціарів для проведення експертизи, оцінки та погодження зазначених запитів;

- інформувати Кабінет Міністрів України про стан формування стратегічних та щорічних програм;
- проводити державну реєстрацію програм (проектів) МТД;
- проводити моніторинг програм (проектів) МТД разом із бенефіціаром та уповноваженими представниками донора (за згодою) під час реалізації проекту (програми) (поточний моніторинг) і на заключному етапі реалізації (заклучний моніторинг);
- здійснювати акредитацію виконавців (юридичних осіб – нерезидентів) проектів (програм) МТД;
- зупиняти реалізацію проекту (програми) МТД у разі виявлення порушень [4].

Повноваження Міністерства економічного розвитку і торгівлі у сфері МТД визначені також в Указі Президента України “Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України” № 634/2011 від 01.05.2011 р., яким затверджено Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, відповідно до якого одним із основних завдань Міністерства економічного розвитку і торгівлі України є “формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями та з питань залучення МТД”. У цьому положенні визначено обов’язки Міністерства у сфері координації МТД [5].

Правове регулювання в частині державного управління МТД, яку Україна отримує від ЄС, забезпечується низкою спеціальних документів. Згідно з Указом Президента України “Про національного координатора з питань технічної допомоги ЄС” № 1238 від 01.11.2003 р., Національним координатором за посадою є міністр економіки та з питань європейської інтеграції України (тепер міністр економічного розвитку і торгівлі України). Національний координатор забезпечує організацію та координацію діяльності з виконання всіх програм МТД ЄС (зокрема національних, регіональних програм, програм прикордонного співробітництва, програм забезпечення ядерної безпеки, малих проектів).

Проте, на відміну від Постанови КМУ № 153, в Указі Президента України № 1238 передбачено також організаційне забезпечення взаємодії Національного координатора з органами виконавчої влади та місцевого самоврядування з питань МТД ЄС, зокрема Національний координатор:

- організовує підготовку та подання пропозицій щодо удосконалення механізму взаємодії державних органів та органів місцевого самоврядування України з інституціями ЄС у сфері МТД;
- сприяє органам виконавчої влади в установленні та розвитку відносин із відповідними інституціями ЄС з питань залучення МТД;
- сприяє місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування у розвитку відносин із європейськими регіональними структурами з питань залучення МТД [6].

МТД надається Україні у різних формах, зокрема у формі бюджетної підтримки. З метою регулювання реалізації в Україні програм секторальної бюджетної підтримки ЄС Постановою Кабінету Міністрів України № 841 від 15.09.2010 р. було затверджено Порядок підготовки, виконання та проведення моніторингу програм секторальної бюджетної підтримки Європейського Союзу в Україні. Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство фінансів та центральний орган виконавчої влади, відповідальний за реалізацію державної політики у відповідній сфері, на реформування якої спрямовується фінансова допомога, визначені основними державними органами,

що забезпечують управління процесом підготовки, виконання та моніторингу програм секторальної бюджетної підтримки [7].

На основі аналізу правової бази залежно від сфери залучення МТД та відповідального органу, можна умовно виокремити окрему групу нормативних актів, які регулюють МТД у межах таких інструментів ЄС, як Twinning, TAIEХ, СІВ, що надають допомогу з метою інституційної розбудови та вирішення конкретних проблем у сфері державного управління.

Відповідно до Указу Президента України “Питання забезпечення впровадження програми Twinning в Україні” № 1424 від 06.10.2005 р. [8], Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку підготовки та виконання плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії у рамках TAIEХ” № 316 від 09.04.2008 р. [9], Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку організації роботи з підготовки та реалізації проектів Twinning в Україні” № 154 від 07.02.2007 р. [10], Розпорядження Кабінету Міністрів України “Деякі питання підготовки та виконання програми Всеохоплюючої інституційної розбудови у рамках ініціативи Європейського Союзу “Східне партнерство” № 2078-р від 10.11.2010 р. [11], Національне агентство України з питань державної служби визначено відповідальним органом за координацію та здійснення діяльності, пов’язаної з використанням МТД у межах інструментів ЄС Twinning, TAIEХ, СІВ.

Отже, відповідно до чинної законодавчої бази, головним державним органом у системі державного управління МТД визначено Міністерство економічного розвитку і торгівлі, що є відповідальним за реалізацію державної політики у цій сфері. Національне агентство України з питань державної служби є головним державним органом, що здійснює управління МТД у межах програм ЄС Twinning, TAIEХ, СІВ, SIGMA. Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України належить провідна роль в управлінні допомогою, що надається ЄС.

Міністерство фінансів України відповідальне за управління МТД у частині управління фінансовими ресурсами. Згідно з Положенням про Міністерство фінансів України, затвердженим Указом Президента України № 446/2011 від 08.04.2011 р., Міністерство фінансів України “забезпечує організацію роботи з використання бенефіціарами коштів міжнародних фінансових організацій; здійснює заходи щодо реалізації програм, що впроваджуються в Україні із застосуванням секторальної бюджетної підтримки Європейського Союзу, залучення кредитних коштів Європейського Союзу та коштів на безповоротній основі” [12].

Правовою підставою для розробки та виконання програм МТД є стратегічні документи, що закріплюють основні напрями залучення допомоги. Необхідність визначення пріоритетних напрямів залучення МТД та стратегічного бачення цілісного розвитку цієї сфери з дотриманням принципу узгодженості пріоритетів розвитку ЄС та України зумовлена приєднанням України до Паризької декларації щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги. Один із заходів щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги в Паризькій Декларації визначено як “поліпшення узгодження зовнішньої допомоги з пріоритетами, системами та процедурами країни партнера й стимулювання зміцнення їхнього потенціалу” [13].

Стратегічні напрями залучення МТД на 2009 – 2012 рр. затверджено Розпорядженням КМУ “Про схвалення Стратегічних напрямів та завдань щодо залучення міжнародної технічної допомоги і співробітництва з міжнародними фінансовими

організаціями на 2009 – 2012 роки” № 1156-р від 03.09.2009 р. Відповідно до Стратегічних напрямів та завдань визначено п’ять стратегічних напрямів залучення МТД у 2009 – 2012 рр.:

- 1) підвищення конкурентоспроможності національної економіки на інвестиційно-інноваційній основі;
- 2) підвищення соціальних стандартів життя та здоров’я громадян, гуманітарний розвиток, розвиток громадянського суспільства і забезпечення верховенства права;
- 3) усунення інфраструктурних обмежень;
- 4) сприяння європейській та євроатлантичній інтеграції України;
- 5) підвищення рівня екологічної, ядерної та радіаційної безпеки, захист держави і громадян [14].

Стратегія залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги і співробітництва з МФО на 2013 – 2016 рр. ще не прийнята. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України у першому півріччі 2013 р. запланувало проведення консультацій та громадського обговорення щодо проекту стратегії.

У Європейському Союзі уже відбувається обговорення бюджету Співтовариства на наступну фінансову перспективу – від 2014 до 2020 р. У бюджеті нової фінансової перспективи буде визначено пріоритетні сфери надання допомоги.

Необхідно також зазначити, що в ЄС діє принцип керівної ролі з боку країни-партнера, відповідно до якого країна-партнер головує у процесі формування стратегії чи програми розвитку співробітництва. Таким чином ЄС визнає відповідальність за країною-партнером та заохочує національні органи влади надавати більшого значення розробці національних стратегій розвитку. Тому стратегія залучення МТД повинна відповідати чи бути частиною національної стратегії розвитку держави, розроблятися з урахуванням спільних інтересів обох сторін та з дотриманням принципу узгодженості пріоритетів розвитку ЄС та України.

Важливим етапом у реформуванні державного управління у сфері МТД можна вважати схвалення у 2011 р. Концепції планування, залучення, ефективного використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги і співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями, що пропонує новий підхід до управління МТД в Україні.

Концепція визначає ключові пріоритетні напрямки, які потребують залучення МТД і фінансових ресурсів МФО на 2013 – 2016 рр. Виконання цієї Концепції передбачається у три етапи:

– перший етап ініціювання та підготовки проектів, на якому основними завданнями є розроблення і запровадження Стратегії залучення, використання та моніторингу МТД і співробітництва з МФО, розвиток договірної бази, визначення організаційно-правових засад для переходу функцій управління ресурсами МТД від донорської спільноти на національний рівень;

– другий етап реалізації проектів, що передбачає підвищення інституційної спроможності щодо залучення МТД;

– третій етап моніторингу проектів, який полягає у правовому, організаційному та інформаційному забезпеченні моніторингу проектів МТД та у запровадженні на національному і регіональному рівнях постійної практики управління проектами [15].

Концепція є спробою визначити стратегію і тактику розвитку сфери МТД, проте недостатньо уваги надано посиленню взаємовідносин регіонів України з ЄС та з центральними органами з питань МТД. Необхідно підвищити ступінь використання

потенціалу територіальних одиниць щодо залучення та використання МТД, насамперед шляхом посилення координації дій, навчанням груп експертів, формуванням стратегічного бачення розвитку співробітництва з питань МТД, що сприятиме одночасно реалізації політики регіональної євроінтеграції України.

У цьому плані цікавим є польський досвід, накопичений після реформи територіальної організації влади 1999 р. У Польщі упродовж десяти років до вступу в ЄС учили свої регіональні й місцеві влади, як вести переговори з країнами сталого розвитку, брати участь у конкурсах на отримання грантів для реалізації своїх проєктів [16].

Правовою основою для залучення МТД ЄС у рамках міжрегіонального співробітництва є укладені угоди на рівні держави, областей, міст, районів, Закон України “Про транскордонне співробітництво” [17], Державна програма розвитку транскордонного співробітництва на 2011 – 2015 рр. [18], Постанова Кабінету міністрів України “Про затвердження Порядку підготовки та реалізації проєктів у рамках програм прикордонного співробітництва Європейського інструменту сусідства та партнерства” № 1111 від 08.12.2010 р. [19], Постанова КМУ “Про утворення Координаційного центру з провадження діяльності, пов’язаної з участю України в реалізації Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону” № 994 від 21.09.2011 р. [20].

Чинне національне законодавство у сфері МТД необхідно оновлювати, враховуючи реалізацію Україною взятих, відповідно до Угоди про асоціацію, зобов’язань. З цією метою Кабінет Міністрів України прийняв Розпорядження “Деякі питання проведення інституційної реформи у сфері виконання майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом” № 767-р 10.10.2012 р., яким схвалено Концепцію інституційної реформи у сфері виконання майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом та затверджено План проведення інституційної реформи у сфері виконання майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Одним із завдань у Концепції визначено “підвищення ефективності використання ресурсів зовнішньої допомоги, у тому числі допомоги ЄС, під час проведення внутрішніх реформ з метою виконання зобов’язань за Угодою про асоціацію”. Передбачено три етапи реалізації Концепції протягом 2012 – 2014 рр. Удосконалення механізму залучення і використання допомоги ЄС заплановано провести на третьому етапі [21].

Отже, унаслідок проведеного дослідження нормативно-правового регулювання МТД можна констатувати наявність певного прогресу у законодавчому забезпеченні управління МТД. Проте правова база у цій сфері перебуває ще на стадії формування, що свідчить про відсутність єдиного системного підходу та фрагментарність. Наявні підзаконні нормативно-правові акти та відсутність закону свідчать про те, що формування державної політики у сфері МТД здійснюється здебільшого без спільної чіткої позиції на політичному рівні.

Доопрацювання потребують механізми та інструментарій для реалізації завдань, що визначені в програмних документах щодо залучення та реалізації МТД. Існує потреба удосконалення правової бази забезпечення МТД із урахуванням регіонального та місцевого аспектів, а саме регіональних/місцевих потреб та можливостей (зокрема фінансових), що сприяло б підвищенню рівня використання МТД органами місцевого самоврядування.

Недостатньо регламентовано механізми координації співпраці між центральними, місцевими органами виконавчої влади України та донорами МТД. Не закріплено у

правових нормах обов'язковість побудови ефективної системи обміну інформацією щодо МТД між усіма учасниками процесу, громадськістю.

Основне завдання правового забезпечення МТД полягає у формуванні такої системи правового регулювання, яка б створила необхідні умови для доступу, залучення та ефективного використання МТД на всіх рівнях. Тому погоджуємось із вітчизняними дослідниками цієї проблематики про необхідність прийняття Закону України “Про міжнародну технічну допомогу”, який би визначив принципи залучення МТД та свідчив про довготермінове цілісне бачення державної політики у цій сфері.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі полягають у здійсненні аналізу теоретичної бази поняття “міжнародна технічна допомога” та визначенні сутності поняття “міжнародна технічна допомога” як об'єкту державного управління.

Література

1. Про приєднання України до Паризької декларації щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги [Електронний ресурс] : Указ Президента України № 325 від 19.04.2007 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/325/2007>.

2. Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава [Електронний ресурс] : Програма економічних реформ на 2010 – 2014 роки / Офіційне інтернет-представництво Президента України. — Режим доступу : http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FIN%AL_1.pdf.

3. Про робочу групу з опрацювання пропозицій щодо вдосконалення залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги [Електронний ресурс] : Розпорядження Президента України № 1/2012-рп від 03.01.2012 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1/2012-%D1%80%D0%BF>.

4. Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 153 від 15.02.2002 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/153-2002-%D0%BF>.

5. Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс] : Указ Президента України № 634/2011 від 01.05.2011 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/634/2011>.

6. Про Національного координатора з питань технічної допомоги Європейського Союзу [Електронний ресурс] : Указ Президента України № 1238 від 01.11.2003 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1238/2003>.

7. Про затвердження Порядку підготовки, виконання та проведення моніторингу програм секторальної бюджетної підтримки Європейського Союзу в Україні [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 841 від 15.09.2010 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/841-2010-%D0%BF>.

8. Питання забезпечення впровадження програми Twinning в Україні [Електронний ресурс] : Указ Президента України № 1424/2005 від 06.10.2005 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1424/2005>.

9. Про затвердження Порядку підготовки та виконання плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії у рамках TAIEХ [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 316 від 09.04.2008 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/316-2008-%D0%BF?test=XX7MfyrCSgkyCVoIZiG4B6Y0HI4KYs80msh8Ie6>.

10. Про затвердження Порядку організації роботи з підготовки та реалізації проектів Twinning в Україні [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 154 від 07.02.2007 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/154-2007-%D0%BF>.

11. Деякі питання підготовки та виконання програми Всеохоплюючої інституційної розбудови у рамках ініціативи Європейського Союзу “Східне партнерство” [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 2078-р від 10.11.2010 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2078-2010-%D1%80>.

12. Про Положення про Міністерство фінансів України [Електронний ресурс] : Указ Президента України № 446/2011 від 08.04.2011 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/446/2011>.

13. Паризька декларація щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/998_271.

14. Про схвалення Стратегічних напрямів та завдань щодо залучення міжнародної технічної допомоги і співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями на 2009 – 2012 роки [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 1156-р від 03.09.2009 р. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1156-2009-%D1%80>.

15. Про схвалення Концепції планування, залучення, ефективного використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги і співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 1075-р від 20.10.2011 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1075-2011-%D1%80>.

16. Прокопенко Л. Л. Організація регіонального співробітництва: досвід Республіки Польща / Л. Л. Прокопенко // Регіональна політика на сучасному етапі державотворення: проблеми децентралізації, ризики та перспективи впровадження [Текст] : матер. щоріч. загальноінстит. наук.-практ. конф. (31 жовтня 2006 р., м. Одеса). — Одеса : ОРИДУ НАДУ, 2006. — С. 350—352.

17. Про транскордонне співробітництво [Електронний ресурс] : Закон України № 1861-IV від 24.06.2004 р. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.

18. Про затвердження Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2011 – 2015 роки [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1088 від 01.12.2010 р. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1088-2010-%D0%BF>.

19. Про затвердження Порядку підготовки та реалізації проектів у рамках програм прикордонного співробітництва Європейського інструменту сусідства та партнерства [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1111 від 08.12.2010 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1111-2010-%D0%BF>.

20. Про утворення Координаційного центру з провадження діяльності, пов’язаної з участю України в реалізації Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 994 від 21.09.2011 р. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994-2011-%D0%BF>.

21. Деякі питання проведення інституційної реформи у сфері виконання майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом [Електронний

ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 767-р від 10.10.2012 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/767-2012-%D1%80>.

H. Makota

**LEGAL BASIS OF REGULATION OF PUBLIC ADMINISTRATION
IN THE SPHERE OF INTERNATIONAL TECHNICAL ASSISTANCE
IN UKRAINE**

The distinctive features of legal and regulatory framework of public administration in the sphere of international technical assistance in Ukraine are investigated. The main national regulatory legal acts in force that regulate international technical assistance are analyzed. The main central executive bodies responsible for providing, use and monitoring of international technical assistance are defined.

Key words: international technical assistance, public administration, regulatory legal acts, legislation, European Union.